

[Knud Hansen.]

Byraad gav de seks Lærere, som boede inde i Kolding By, men underviste i Skolen derude, et Tillæg, saaledes at de fik som de andre Lærere.

Der var et andet Forhold, der viste sig at være uheldigt. Kolding—Troldhede-Banen har sit Kontor liggende ude i Landsognet, og nu var der Tvivl om, hvorvidt man som Arbejdssted skulde betragte det Sted, hvor Kontoret ligger, eller det Sted, hvor Statsbanegaarden ligger, nemlig Kolding By. Lønningsraadet kom til det Resultat, at Tjenestestedet maatte være det Sted, hvor Kontoret ligger, og som Følge deraf kunde de paagældende Tjenestemænd kun faa det lave Stedtillæg, 240 Kr.

Men der var en 18—19 Stykker af dem, der boede inde i Kolding By, og som, da de jo maatte svare de høje Skatter der, i Virkeligheden ogsaa burde have det høje Stedtillæg. Efter mange Forhandlinger gik Troldhede-Banens Bestyrelse ogsaa ind paa, at de fik dette højere Tillæg. Men hvis nu Forholdet havde været det, at Kontoret havde ligget inde i Byen, skulde altsaa alle, der var knyttet til Banen, have haft det højere Stedtillæg.

Man forstaar, at denne Ordning er højst uheldig. Det bør være Bostedet, det Sted, hvor Tjenestemændene har deres Bopæl, der maa være det afgørende for, hvilket Stedtillæg de skal have. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister, at naar Loven skal ændres, hvad der vel nok vil ske i en meget nær Fremtid, dette Spørgsmaal saa bliver taget op til Behandling, og at der indføres saadanne Ændringer, at den Slags Forhold, som de nuværende Bestemmelser kan afstedkomme, og som alle kan se er uheldige, ikke finder Sted i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Olufson udtalte, at Husmændene selv skulde se sig for. Ja, det er jeg enig med det ærede Medlem i, og det gjorde jeg ogsaa opmærksom paa i min tidligere Tale. Men vi ved jo alle sammen, at de, der faar Jordlodder, ikke alle er lige kloge paa det, og derfor har Staten ogsaa bestemt, at der skal være Institutioner, som skal se paa Tingene. Den har bestemt, at der skal være en Amtskommission, og den har bestemt, at der skal være et Medlem fra Jordlovsudvalget til Stede; det er deres

Pligt at se paa Tingene, og hvis Husmanden ikke rigtig faar set sig for, saa er det de Herrers Pligt at gøre ham opmærksom paa, hvordan det er. Det ærede Medlem Hr. Olufsons Bemærkninger i øvrigt var jo egentlig en Tilkendegivelse af, at jeg har fuldkommen Ret i de Anker, jeg har fremsat, og at hvad Statskonsulent Hansen har sagt, er fuldkommen berettiget. Det ærede Medlem indrømmede, at Vandafledningen ikke var i Orden. Han mente, han havde faaet Løfte om, at det skulde blive ordnet. Ja vel, det ærede Medlem mente, han havde faaet Løfte om, at det skulde blive ordnet, men det ærede Medlem har stolet paa Jord-sælgerens Løfte, og saa har han overhovedet slet ikke kiget efter, hvordan Drænet var lagt. Men hvad siger Statskonsulenten? Han siger, at hvor der findes Detaildræn, synes de at være lagt temmelig tilfældigt, og at adskillige af disse Ledninger udmunder under Bunden af Hovedgrøften. Det ærede Medlem Hr. Olufson maa, hvis han overhovedet har Forstand paa det — og det maa jeg antage han har, naar han staar paa den Plads, han staar paa — vide, at naar Rør fra Sugedræn udmunder i Hovedgrøften under Bunden, kan de overhovedet slet ikke trække; de er overhovedet slet ingenting værd. Dette burde det ærede Medlem have set efter, og han burde have kasseret Arbejdet, naar der var drænet paa den Maade. Saa gør det ærede Medlem opmærksom paa, at den første Gang han var derovre, opdagede han ikke, der var Al, men da han kom igen, efter at Husmanden havde klaget, saa opdagede han, der var Al. Dette viser, at det ærede Medlem har forsømt at se efter det, han skulde se efter.

A. C. Mortensen: Jeg vil allerførst bringe Undervisningsministeren min Tak for Løftet om, at der ikke skal ske mere i Sagen angaaende det jydsk Universitet, før Rigsdagen har truffet en Afgørelse. Det ærede Medlem Hr. Sneum fandt, at det var unødvendigt for mig at fremdrage denne Sag. Naar jeg gjorde det, var det, fordi man foreløbig har begyndt en Universitetsundervisning i Aarhus, og jeg følte mig ikke sikker paa, at man ikke kunde komme videre i den Retning, inden Rigsdagen havde haft Lejlighed til at træffe Afgørelse. Jeg takker, som sagt, for Ministerens Tilsagn.

Jeg vil ogsaa gerne takke Landbrugsministeren for, at han vil overveje Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Hedeselskabet. Ministeren sagde, at der vilde være Vanskeligheder, og i den Retning henviste